

گزارش «شهروند» از تاثیرگذاری یک شبکه اجتماعی که نوجوانان میدان دار اصلی آن هستند

هالالیتا

سنگر نوین جهاد تبیین

✍️ [مریم رضاخواه] در عصری که مرز میان واقعیت و مجاز روزبه‌روز کمرنگ‌تر می‌شود و نوجوانان بیش از هر نسل دیگری در معرض بمباران اطلاعات، سرگرمی‌های سطحی و محتواهای بی‌هویت قرار گرفته‌اند، دغدغه‌ای مهم‌تر از تربیت رسانه‌ای و معنوی آن‌ها وجود ندارد. دغدغه‌ای که مقام معظم رهبری بارها و بارها بر آن تأکید فرموده‌اند: مقابله با نفوذ دشمن، نه با سکوت و انفعال، بلکه با حضور مؤثر. با تولید اندیشه و محتوای اصیل، و با پرورش نسلی توانمند و روایت‌گر. همه چیز از یک دغدغه

شروع شد؛ دغدغه‌ای که سال‌هاست میان اتاق‌های فکر، میزهای جلسات و دل‌های دغدغه‌مند جریان دارد؛ چگونه با نسل کودک و نوجوانی که در جهانی پرهیاهو، پرسرعت و پُر از محتواهای رنگ‌به‌رنگ نفس می‌کشد، ارتباطی مؤثر و سازنده برقرار کنیم؟ نسلی که دیگر نه با سخنرانی جذب می‌شود، نه با توصیه‌های تکراری، بلکه با «دیدن»، «ساختن» و «بیان کردن» رشد می‌کند. نسلی که اگر صحنه‌ای برای بروز خودش نداشته باشد، به تماشای‌گر بی‌تفاوت دنیای دیجیتال بدل می‌شود.

خلاق‌واژه‌همه‌مهم‌تر،متعهد. **هالالیتا، بذریک تمدن نو** **دردل نوجوانان امروز است** سید هاشم حسینی المدنی، رئیس سازمان جوانان جمعیت هلال احمر، هالالیتا را نه فقط یک بستر ارتباطی، که سرآغاز حرکتی تمدنی می‌داند. او در گفت‌وگویی با «شهروند» با نگاهی عمیق و آینده‌نگر درباره این شبکه می‌گوید: «هالالیتا در قالب یک شبکه تعاملی دانش‌آموزی، در بستر پیام‌رسان اپنا توسط سازمان جوانان بناشد،وقتی‌از هالالیتا صحبت می‌کنیم، فقط از یک پلتفرم یا ابزار رسانه‌ای سخن نمی‌گوییم؛ ما از یک جریان اجتماعی صحبت می‌کنیم که نوجوان ایرانی راز حاشیه انفعال بیرون کشیده و به متن تأثیرگذاری وارد کرده است. این شبکه توانسته فاصله میان کودک دیروز و آینده‌ساز فردا را پلپای از ایمان، مهارت و روایت صادقانه پر کند. انتخابی هوشمندانه برای ساخت محیطی امن و بومی، که هم خیال خانواده‌ها را راحت کند و هم زمینه‌ای برای رشد و بالندگی فرزندان‌شان فراهم‌آورد.»

رئیس سازمان جوانان جمعیت هلال احمر

با اشاره به اهمیت جهاد تبیین در منظومه فکری رهبر انقلاب ادامه می‌دهد: «اگر جهاد تبیین را واجب بدانیم، باید بپذیریم که این جهاد بدون مشارکت نوجوانان و جوانان ناقص است. هالالیتا پاسخی دقیق و خلاقانه به این مطالبه است؛ چرا که نوجوان امروز نه مخاطب منفعل، که راوی مؤمن امروز ماست. این نسل اگر درست دیده شود، می‌تواند پرچم‌دار امید، ایثار، حقیقت‌گویی و ساخت آینده‌باشد.»

رئیس سازمان جوانان با تأکید بر ضرورت حمایت از چنین بسترهایی می‌گوید: «هالالیتا باید توسعه یابد، باید همه‌گیر شود، باید به الگو تبدیل شود. چرا که ما در حال تربیت رسانه‌گرانی هستیم که نه تنها به زبان دیجیتال مسلط‌اند، بلکه هویت ایرانی-اسلامی‌شان را نیز زندگی می‌کنند. این، یعنی تربیت تمدن‌ساز.»

حسینی المدنی از چشم‌اندازی بزرگ‌تر سخن

رفتیم که امنیت، سلامت محتوا و آرامش ذهنی خانواده‌ها را به همراه دارد. شبکه‌ای که به جای تماشاگر بودن، به میدان عمل وارد می‌شود.» معاون دانش‌آموزی سازمان جوانان ادامه می‌دهد: «کار را با ۲۰۰ نفر آغاز کردیم و حالایش از ۳۲ هزار عضو فعال داریم. تفاوت ما این است که اینجا فقط کانال اطلاع‌رسانی نیست، یک تعامل دوطرفه روزانه بین ما و مخاطبان شکل گرفته. دانش‌آموز مستقیماً با امدین حرف می‌زند و ما پاسخ می‌دهیم. حتی مدیریت شبکه اپتا هم با دقت پیام‌ها را دریافت و در شبکه بازرگاری می‌کند.»

صرفه‌جویی میلیاردي؛ واقعیت یا شعار؟ وحید ایمانی در بخشی از صحبت‌هایش به یکی از مهم‌ترین دستاوردهای این شبکه اشاره می‌کند: «ما قبل از راه‌اندازی هالالیتا، یک کار پژوهشی مفصل انجام دادیم. می‌خواستیم بدانیم اگر چنین شبکه‌ای نداشته‌ایم، چه هزینه‌هایی به سازمان تحمیل می‌شد. به یک عدد شگفت‌انگیز رسیدیم: تنها در یک نمونه رویداد ملی مثل نسل سلیمانی، اگر به صورت فیزیکی برگزار می‌شد، چیزی حدود ۷ تا ۸ میلیارد تومان هزینه می‌داشت؛ اما با هالالیتا، ما این رویداد را با هزینه‌ای کمتر از ۸۰ میلیون تومان اجرا کردیم.»

او با لیخند می‌افزاید: «۵ هزار دانش‌آموز در این رویداد شرکت کردند، با پدر و مادرهایشان همراه شدند، کلیپ ساختند، یادکست ضبط کردند، نقاشی کشیدند و آثارشان را فرستادند. خانواده وارد میدان شد، خانه تبدیل شد به پایگاه فعالیت و همه این‌ها در فضایی سالم و با هزینه‌ای ناچیز رقم زدیم.»

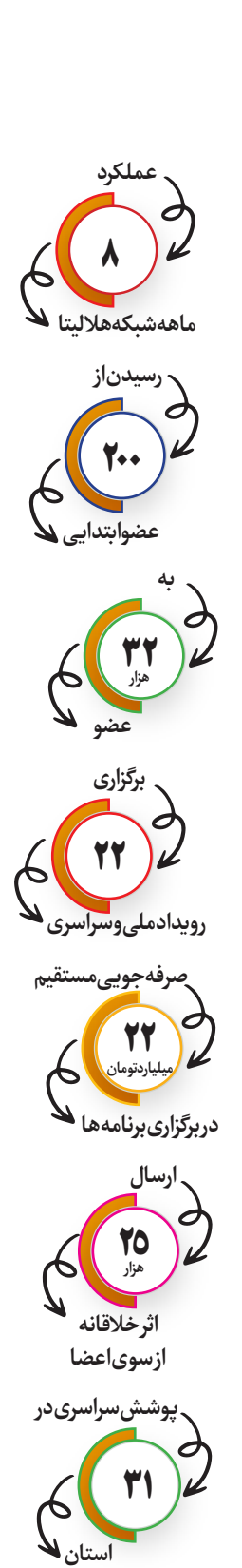
شبکه‌ای برای اقدام واقعی نه صرفاً مجازی

هالالیتا نشان داد که اگر هوشمندانه بسترى طراحی کنیم، می‌توانیم با کمترین منابع، بزرگ‌ترین حرکت‌ها را رقم بزنیم. ایمانی با جدیت ادامه می‌دهد: «هالالیتا فقط یک شبکه مجازی نیست. اتفاقاً شبکه‌ای است برای اقدام عملی. دانش‌آموز وقتی در یک رویداد شرکت می‌کند، باید کاری واقعی انجام دهد، مثل ضبط یک یادکست، کشیدن نقاشی یا تولید فیلم کوتاه و سپس گزارشش را برای ما می‌فرستد. همین ساختار باعث شد بسیاری از رویدادها را با کیفیت عالی و هزینه‌ای بسیار کمتر برگزار کنیم.» او با اطمینان خاطر می‌گوید: «ما با هالالیتا توانستیم با کمتر از ۵۰۰ میلیون تومان، پروژه‌هایی به ارزش واقعی نزدیک به ۲۰۰ میلیارد تومان را اجرا کنیم. این یعنی مدیریت بهینه منابع انسانی و مالی، بدون آنکه از کیفیت و تأثیرگذاری کم شود.»

نباید از میدان فضای مجازی عقب بمانیم رهبری بارها گفته‌اند که «نباید از میدان فضای مجازی عقب بمانیم.» هالالیتا، یک پاسخ عینی و زنده به همین دغدغه است. بدون هزینه‌های سنگین، بدون تبلیغات پر زرق و برق، با محتوای واقعی، اصیل، تولیدشده توسط خود بچه‌ها. نسلی که حالا نه تنها مخاطب، که بازیگر فعال میدان جهاد تبیین شده است. ایمانی با اشاره به تأکیدات مقام معظم رهبری درباره ضرورت حضور فعال در فضای رسانه‌های دیجیتال، می‌گوید: «ما هنوز از ظرفیت‌های واقعی‌مان خیلی دوریم. همین حالا هم ۳۲ هزار دانش‌آموز در هالالیتا هستند، اما من قانع نیستم؛ چون می‌دانم می‌توانیم به صدها هزار عضو برسیم. این شبکه، شبکه پیوند دل‌ها و دست‌هاست. پیوندی که هم آینده‌ساز است، هم صرفه‌جو، هم مطمئن.»

معاون پیش‌دبستانی و دانش‌آموزی سازمان جوانان هلال احمر: ما با هالالیتا توانستیم با کمتر از ۵۰۰ میلیون تومان پروژه‌هایی به ارزش واقعی نزدیک به ۲۰۰ میلیارد تومان را اجرا کنیم. این یعنی مدیریت بهینه منابع انسانی و مالی، بدون آنکه از کیفیت و تأثیرگذاری کم شود

روایت عددها

رویدادی به وسعت یک انقلاب آرام

در کمتر از هشت ماه، هالالیتا از ۲۰۰ عضو ابتدایی، به شبکه‌ای ۳۲ هزار نفره رسید.

اما این فقط آمار نیست؛ این یعنی ۳۲ هزار کودک و نوجوان در سراسر ایران، از دل مدارس ۳۱ استان، درگیر یادگیری، ساختن، ارتباط گرفتن و رشد کردن شدند.

در هشت ماهه‌ای که گذشت، شبکه «هالالیتا» نه تنها یک بستر برای فعالیت‌های داوطلبانه نوجوانان و جوانان هلال احمر بود، بلکه به میدان بزرگی برای شکوفایی خلاقیت، همدلی و روایت‌های الهام‌بخش تبدیل شد. جایی که بیش از ۳۲ هزار عضو فعال، از سراسر کشور، با انگیزه و اشتیاقی وصف‌ناشدنی پای کار آمدند تا از دل تجربه‌ها و باورهای خود، محتواهایی اصیل و تأثیرگذار خلق کنند.

در این بازه زمانی، ۲۲ رویداد متنوع و هدفمند در بستر هالالیتا برگزار شد؛ رویدادهایی که هرکدام به‌تنهایی فرصتی برای بروز استعداد و اندیشه اعضای جوان هلال احمر بود. از طراحی پوستر برای سیزدهمین دوره برنامه ملی «دادرسی» گرفته تا خاطره‌نویسی با عنوان «قصه من و دادرسی» از روایت‌های حماسی «نسل سلیمانی» تا دغدغه‌های محیط‌زیستی در «دادرسی سبز». هر لحظه از این رویدادها، داستانی داشت، صدایی، تصویری، احساسی.

«آوای انقلاب»، بازخوانی دایسمش‌های سروده‌های دانش‌آموزی، معرفی کتاب، قصه‌گویی، آثاری درباره سازگاری با تغییرات اقلیمی، گویندگی و هنر اجرا، بیان احساس از عضویت در هلال احمر، مناسبت‌هایی چون ۱۳ آبان، جشنواره سرود «آوای هلال»، آشنایی با شماره اضطراری ۱۱۲، و حتی روایت‌هایی از روز مادر؛ جشنواره ماهرانه بهخند سی شب سی قصه کتابخوانی سرو سرخ و چمدان سفید هر یک برگ تازه‌ای بود در کتاب پرفصله شبکه «هالالیتا».

دستاوردهای هالالیتا

و حاصل این موج بزرگ هم‌افزایی چه بود؟ آمارها، خود‌گویای عظمت این حرکت فرهنگی‌اند: ۱۰۰۲۰۰ فیلم و کلیپ کوتاه و بلند ۱۸۰۹۷ عکس از لحظه‌های صمیمی، امیدبخش و تأثیرگذار ۱۰۹۸۹ متن شامل دل‌نوشته‌ها، خاطره‌ها، داستان‌ها و تحلیل‌ها

۳۰۴۶ فایل از انواع فرمت‌های صوتی، تصویری و کاربردی ۲۰۰۰۸ قطعه موسیقی و پادپخش (یادکست‌های تولیدشده توسط نوجوانان) ۵۰۶۵۴ لینک اختصاصی برای به اشتراک‌گذاری محتواها در فضای مجازی

اما فعالیت‌های «هالالیتا» تنها به رویدادهای اختصاصی ختم نشده، شب شبکه به‌صورت پویا و خلاقانه در بیش از ٪ مناسبت ملی، مذهبی و جهانی نیز حضوری پررنگ داشت؛ از محرم و صفر، (ربعین حسینی، رحلت پیامبر اکرم (ص) و ایام شهادت و ولادت ائمه معصومین (ع)، تا روز پزشک، هفته وحدت، روز شعر و ادب فارسی، هفته دفاع مقدس، روز آتش‌نشان، روز همبستگی با کودکان فلسطینی، روز جهانی سالمندان، نیروی انتظامی، پست، عصای سفید، روز غذا، تربیت بدنی، دانش‌آموز، نوجوان، پرستار، کتاب، ایمنی در برابر زلزله، روز پلید، روز مادر، دهه فجر، میعت پیامبر، روز پاسدار، جانباز، احسان و نیکوکاری و بسیاری دیگر.

این اعداد، اگرچه خشک به نظر می‌رسند، اما در پس هر عدد، روایی یک نوجوان، ذوق یک خانواده، و لیخند یک مربی نهفته است.

یکی در بوشهر، از اضطراب‌هایش می‌گوید. دیگری در کردستان، یادکستی می‌سازد درباره عشق به طبیعت. نوجوانی در سیستان، مادرش را در قاب دوربین به شعر می‌کشد و دختری در تهران، از قاب تلفن همراهش به روایت زندگی یک امدادگر می‌پردازد. هالالیتا شده است کتاب خاطرات دیجیتال نسل جدید ایران.

صرفه‌جویی میلیاری

در روزگاری که برگزاری هر برنامه یا رویداد فرهنگی با هزینه‌های کلان همراه است، «هالالیتا» نشان داد که می‌توان با هوشمندی، خلاقیت و بهره‌گیری از ظرفیت‌های فضای مجازی، نه تنها گستره تأثیرگذاری را افزایش داد، بلکه هزینه‌ها را به‌طرز چشمگیری کاهش داد.

طی ۸ ماه فعالیت مستمر، شبکه «هالالیتا» موفق به برگزاری ۲۲ رویداد ملی و سراسری شد؛ رویدادهایی که اگر قرار بود به شکل حضوری برگزار شوند، هرکدام دست‌کم یک میلیارد تومان هزینه در بر داشت. در حالی‌که با بهره‌گیری از بستر دیجیتال، مجموع این برنامه‌ها بدون صرف چنین هزینه‌هایی اجرا شدند؛ یعنی در مجموع، چیزی در حدود ۲۲ میلیارد تومان صرفه‌جویی مستقیم فقط در همین بخش صورت گرفته است.

از سوی دیگر، قریب به ۲۵ هزار اثر شامل عکس، فیلم، صوت، متن و سایر قالب‌های خلاقانه، از سوی اعضا در این رویدادها ارسال شد. اگر هر اثر را با حداقل هزینه دریافتی معادل ۵ هزار تومان در نظر بگیریم، صرفه‌جویی معادل ۱۲۵ میلیون تومان تنها در بخش دریافت آثار رقم خورده است. همچنین «هالالیتا» با برنامه‌ریزی خلاقانه، توانست در ٪ مناسبت ملی، مذهبی و جهانی محتوای ویژه و اختصاصی تولید و منتشر کند. اگر برای هر مناسبت در هر استان، حداقل ۵ میلیون تومان هزینه تولید و اجرا در نظر بگیریم، این پوشش سراسری که در ۳۱ استان کشور انجام شد، منجر به صرفه‌جویی معادل ۱ میلیارد تومان در سطح ملی شد. نکته مهم‌تر اما کاهش چشمگیر نیاز به ترده‌های بین استانی، اعزام نیرو و وابستگی به ساختارهای سنتی اجرایی بود. بسیاری از این رویدادها، که پیش از این نیازمند حضور فیزیکی نیروهای سازمانی یا داوطلبان همکار بودند، حالا با ابزارهای ارتباطی آنلاین، به‌صورت منسجم و با کیفیت در سراسر کشور به اجرا درآمدند.

به این ترتیب، «هالالیتا» نه فقط به عنوان یک شبکه نوآورانه در حوزه آموزش و مشارکت نوجوانان و جوانان هلال احمر شناخته شد، بلکه الگویی موفق در مدیریت منابع، صرفه‌جویی هوشمندانه، و بهره‌برداری بهینه از ظرفیت‌های فضای مجازی را نیز به نمایش گذاشت؛ الگویی که می‌تواند در دیگر عرصه‌های فرهنگی و آموزشی نیز به‌کار گرفته شود. اما جذاب‌ترین بخش ماجرا، اینجاست که در دل تمام این فرایندها، استعدادهایی دیده شدند که شاید تا سال‌ها، هیچ نهاد فرهنگی به آن‌ها نمی‌رسید.